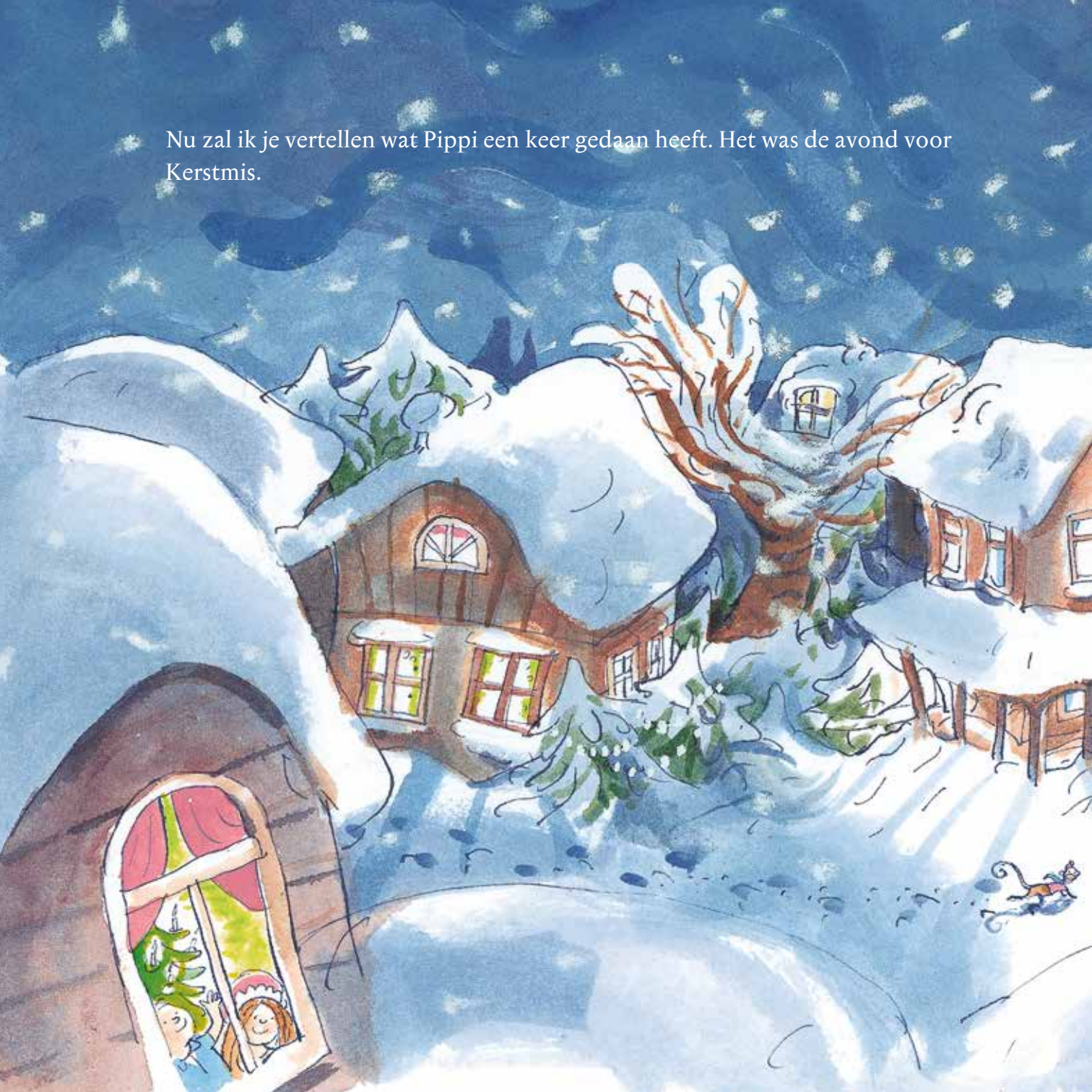

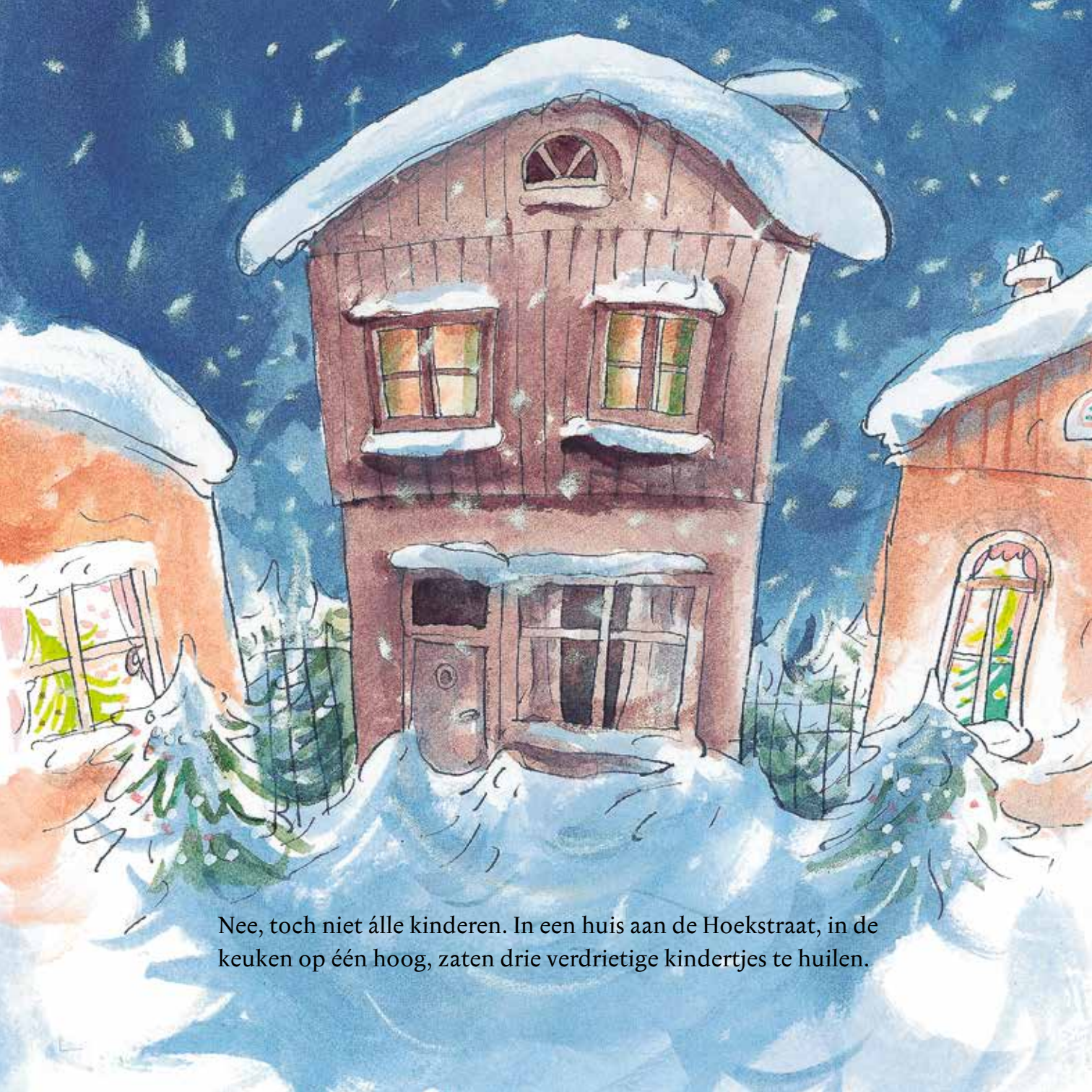
Heb je wel eens van Pippi Langkous gehoord, het sterkste meisje van de wereld? Ze woont in haar eentje in Villa Kakelbont met alleen een paard en een aap. En ze heeft een koffer die helemaal vol zit met goudstukken.

Nu zal ik je vertellen wat Pippi een keer gedaan heeft. Het was de avond voor Kerstmis.

Door alle ramen van de huizen in het stille stadje schenen kerstlichtjes. De kaarsjes in de kerstbomen waren aan. Alle kinderen waren blij.

Nee, toch niet alle kinderen. In een huis aan de Hoekstraat, in de keuken op één hoog, zaten drie verdrietige kindertjes te huilen.

Het waren de kinderen van de familie Larsson: Pelle en Bosse en de kleine, kleine Inga. Ze huilden omdat hun moeder in het ziekenhuis lag. Net nu, met Kerstmis. Hun vader was zeeman en voer ergens op een verre zee. En ze hadden geen kerstboom! En geen kerstcadeautjes! En niets lekkers te eten! Want hun moeder had niets meer kunnen kopen toen ze ziek werd. Geen wonder dat de kinderen huilden. Alles was zo akelig, akeliger kon bijna niet.

‘Dit is het verdrietigste kerstfeest dat ik ooit heb meegemaakt,’ zei Pelle.

Net toen hij dat gezegd had, hoorden ze een vervaarlijk geklos op de trap.

‘Alle mensen,’ riep Bosse. ‘Wat is dat voor een raar lawaai!’
Maar er was niets raars aan. Het is toch logisch dat het een beetje lawaai maakt als een paard de trap op komt!

